

Wet cultureel erfgoed onder water

Officiële verwijzing	Wet van 4 april 2014 betreffende bescherming van het cultureel erfgoed onder water	
Relevante data	Document	4/04/2014
	Publicatie	18/04/2014
	Inwerkingtreding	1/06/2014
Beleidsniveau	Federaal	
Type instrument	Wet	
Juridische bereik op BNZ	Territoriale zee, exclusieve economische zone en Belgisch continentaal plat (voor de twee laatsten enkel vondsten die zich ruim 100 jaar onder water bevinden)	
Bevoegde instantie in België	Gouverneur West-Vlaanderen (ontvanger)	

// abstract:

Deze wet heeft als doel het cultureel onderwatererfgoed te beschermen. De wetsartikelen hebben betrekking op vondsten in de territoriale zee, alsook op vondsten in de exclusieve economische zone en op het continentaal plat indien die zich minstens 100 jaar onder water bevinden. Installaties die nog worden gebruikt, inclusief pijpleidingen en kabels, vallen buiten de invloed van deze wet.

Er wordt beschreven hoe door de vinder met de vondsten in kwestie dient te worden omgegaan, i.e. melden van de vondsten, verbod op intentioneel bovenhalen van vondsten zonder machtiging, verbod op het verrichten van werkzaamheden zonder toestemming van de vlaggenstaat, tenzij er onmiddellijk gevaar heerst. De ontvanger van het cultureel erfgoed onder water dient een elektronisch publiek register te ontwikkelen. Tenzij het opnemen van een bepaalde vondst risico's of gevaar kan opleveren (vb. plunderen, beschadiging), worden alle vondsten hierin opgenomen.

De ontvanger stelt per vondst een onderzoeksrapport op inclusief een gemotiveerd advies aan de minister om de vondst al dan niet als cultureel erfgoed te beschouwen. Indien de vondst niet als erfgoed wordt beschouwd, wordt de eigendom van de vondst overgedragen aan de vinder.

De wet beschrijft hoe de bewaring (in situ, niet in situ) van het erfgoed dient te gebeuren en welke maatregelen in acht genomen moeten worden. Een persoon kan, mits bewijsmateriaal, het eigendomsrecht terug opeisen tot negen maanden na de bekendmaking van het erfgoed, mits vergoeding van de kosten gemaakt met het oog op de bescherming ervan. Op gelijkaardige wijze kan een openbaar bestuur, een instelling van openbaar nut of een erkend museum te kennen geven dat zij eigenaar wensen te worden van een erkende vondst. Indien er in de eerste negen maanden door niemand aanspraak wordt gemaakt op het erfgoed kan de vondst overgedragen worden aan de vinder.